

Her har jeg vist tilfelle med $M_{\text{stat}}=4$ og $M_{\text{yrast}}=4$ som gir totalt $M_{\text{tot}} = M_{\text{stat}} + M_{\text{yrast}}$. I en perfekt verden kan man eksakt finne M_{tot} ved $M_{\text{tot}} = E_x / \langle E_g \rangle$ der i vårt tilfelle eksitasjonsenergi = 8 MeV og midlere gamma energi = 1.0 MeV, som gir $M_{\text{tot}} = 8.0 / 1.0 = 8$.

Problemet er at vi ikke måler yrast linjene bra med NaI detektorer pga energy-teskel på ca 400 keV. For sjeldne jord-arter er ofte $2+ \rightarrow 0+$ overgangen 100-200 keV. Dermed funker ikke metoden (går bra å bruke for lettere kjerner, ^{56}Fe osv hvor det ikke er problemer med detektoreffektiviteten).

Hvis yrast energiene er for små, introduserer vi en entry-energi der den statistiske gamma-kaskaden ender opp. Dermed kan vi regne ut den statistiske multiplisitet som $M_{\text{stat}} = (E_x - E_{\text{entry}}) / \langle E_g \rangle_{\text{stat}}$ som blir for vårt tilfelle $M_{\text{stat}} = (8 - 0.8) / 1.8 = 4$.

Saken bunder altså i at det er større usikkerhet i tallet for $\langle E_g \rangle_{\text{tot}}$ enn for $\langle E_g \rangle_{\text{stat}}$. Vi stoler ikke på intensiteten her

